

دوديال

دتير په دوام:

په افغانستان کې د بڼکلي ليک ډولونه

(اوومه برخه)

سره له دې چې هند، پاکستان، ايران او عربي هيوادو کې په عين الفبا او طريقه ليک (خط) کېږي او په دغو ټولو هيوادو کې د بڼکلي خط هنر و او اوس هم شته، خو څومره چې د امير عليشير نوایي پاملرنه او هڅونه په افغانستان کې تذهيب او ميناتور، خطاطی، کتابت او تجليد ته وه، هغه مهال نورو هيوادو کې نه وه. له هغه راهيسې افغانستان کې د خط او ميناتور يو ځانگړی سبک رامنځته او نورو سيمو ته خپور شو. هېره دې نه وي؛ کله چې مور د خط او کتابت خبره کوو، نو دې سره ميناتور او تذهيب هم يو ځای وي، دا څه چې پخوا عموماً ديوانونه، سپيڅلی کتابونه دليک تر څنګ د داسې حواشيو لرونکي وو، چې په جدول او ميناتور به جلا کيدل. زياتره پخوانی افسانې او د الف ليلا په شان آثار او له هغو څخه نور جوړ شوي متنونه د ځناورو، ونو، بوټو او گلانو د انځورونو لرونکي هم وو. زمور لومړنيو رسمي جرايدو لکه شمس النهار، سراج الاخبار، امان افغان او نورو هم انځور شوي کليشي او خطاطی شوي سرليکونه لرل. په دې توګه د انځورګرۍ او ميناتور بحث له خط او خطاطی سره شريک دی.

په افغانستان کې د ليک بېلابېل ډولونه وو او دغه ټول ډولونه د ليک بېلابېلو استادانو کارول، چې نورو هيوادو کې يې ساری نه و. په افغانستان کې د بڼکلي خط تر څنګ ميناتور هم له پخوا څخه دود و. البته اوس هم په نوموړو ټولو هيوادو؛ په تيره بيا ايران او دمنځنی آسيا هيوادو کې هم د ليک دغه ډولونه شته. دغو ټولو خطونو اهميت درلود، يو تر بل يې زيات او کمښت نه و، خو د تنوع او په هر يوه کې د قلم دازمايلو لپاره به خطاطانو دهغو په ليک سره خپل هنر زياتاو. دا خطونه لکه: کوفی، ثلث، تعليق او نستعليق، شکست، معقلی، ثلث، نسخ، محقق، توقيع، رقايع او مشجر دي. دغه ليکونه زياتره په سپاهي او نبي قلم کېږي، خو اوس د نبي په شان نور قلمونه او کيمياوی رنگونه دود شوي دي.

په ملي آرشیف کې د دغو ټولو ډولونو خطي نادري او کميابه نسخې شته. همدا اوس هم ددغو ليکنو کښل او د بڼکلي هنر په توګه يې وده ترسترگو کېږي. په تيره بيا نستعليق او ثلث ډير رواج دی، خو د امير علی شير نوایي د دوران نامتو ميناتور او خطاط او شاعر سلطانعلی مشدی دا ټول ډبرابر ارزښت او اهميت ور بللی او ویلی يې وو:

جمع میکن خطوط استادان

نظری میفگن در این و درآن

د یو شمیر نامتو خطونو ډولونه چې همدا اوس هم خطاطی کیری، دا دي:

کوفي

دا یو ډیر پخوانی لیک دی. لکه هغسي چې دنړی دتولو خطونو په هکله بیلابیل نظریات ورکړل شوي دي، د کوفي لیک په هکله هم نظریات مختلف دي، ځینی یې منشا عبری لیکدود بولی، ځینی نور یې سریانی بولي. دا خط د اسلام مبارک دین له خپریدو مخکې په ټولو اسلامی، په تیره عربی هیوادو کې تر ټولو زیات مروج خط و. ډیره لرغونی بیلگه یې د سوریې په ختیز کې د حران بنار د(انمارې) د مانی پر یوه ډبرلیک لیدل شوی ده. اوس یې یواځې پنځه کرښې پاتې دي. په پیل کې یې ځینو حروفو لکه ب، ت، ج او نورو تورو ټکی نه لرل، نوځکه یې لوستل ډیر گران کار و، وروسته بیا ډیرو حروفو ته ټکی کینودل شول اوپخوانی ستونزه حل شوه. په ۱۷۰ قمری کال دغه لیک کاملاً بشپړ شو. دقران عظیم الشان لومړنی نسخې هم په همدغه لیک لیکل شوي وي. دافغانستان په ارشیفونو کې د دغه خط تذهیب شوي بیلگې شته.

دغه بیلگه د افغانستان د خط د شهنشاہ (عزیزالدین وکیلی پوپلزی ده. د خطاط هفت قلمی افغانستان د کوفی خط بیلابیل آثار مور ته د غوره فرهنگی میراث په توگه راپاتې دي.

نستعلیق

دا دلیک یو ډیر بڼکلی ډول دی، چې په افغانستان او ایران کې ډیر مینه وال لري. همدا اوس هم زموږ ډیر خطاطان همدا ډول خط کاروي او د ډیرو بڼایسته آثارو بیلگې لرو. زموږ د ډیرو چاپی او بریښنايي خپرونو عنوانونه، کلیشي، د هټیو او اداراتو لوحې، اعلانونه، ترافیکي لارښوونې، بلبوردونه، اسناد او نور په دې خط لیکل کيږي. پخوا هم زموږ د کلاسیک دور زیاتره دیوانونه په همدې لیک خطاطی شوي دي. د یو شمیر څیړونکو په وینا؛ دغه لیک د میر علی په نوم یو چا رامنځته کړ، خو وروسته بیا دمیر علی هروی او سلطان علی مشهدی (چې د امیر علی شیرنوايي پرمهال یې دکتابونو او دیوانونو کتابت کاو) په لاس پیاوړی او لا پراخ دود یې وموند. یو شمیر دخط څیړونکي وايي چې دغه لیک د دوو نورو ډولونو یعنی (نسخ) او (تعلیق) له ترکیب څخه رامنځته شوی، یعنی (نس+ تعلیق) څخه نستعلیق جوړ شوی دی. د دغه خط په رامنځته کېدو، نسخ او تعلیق هم په خپل حال او اعتبار پاتې و، خو یواځې د خطونو تنوع کی زیاتوالی راغی. د نستعلیق دخط یوه بیلگه به په ایران کی د افغان خطاط او میناتور بڼاغلی میرزایی له بڼکلی خط څخه غوره کړو:

په افغانستان کې زیاتره تاریخی اثار، پخوانی ودانی او مانی د دې لیک بیلګی لري. لکه بابر بن کې، د خوریانو د مملې بن کې، د امیر عبدالرحمن خان د زیارت مانی، په هندوستان کې د افغانی امر او او سلاطینو د مهال ودانی، د مولانا جامی زیارت اود بلخ روضه. داعلیحضرت امان الله خان پر زیارت هم پر نستعلیق خط لیکنه شوي ده او ډیر نور اثار. پېښور کې د عبدالرحمن بابا او خوشحالخان خټک او په لاهور کې د اقبال پر قبرونو د افغانستان خطاطانو دغه لیک کړی دی.

د بلخ د روضی پر دروازه د نستعلیق خط یوه بیلګه

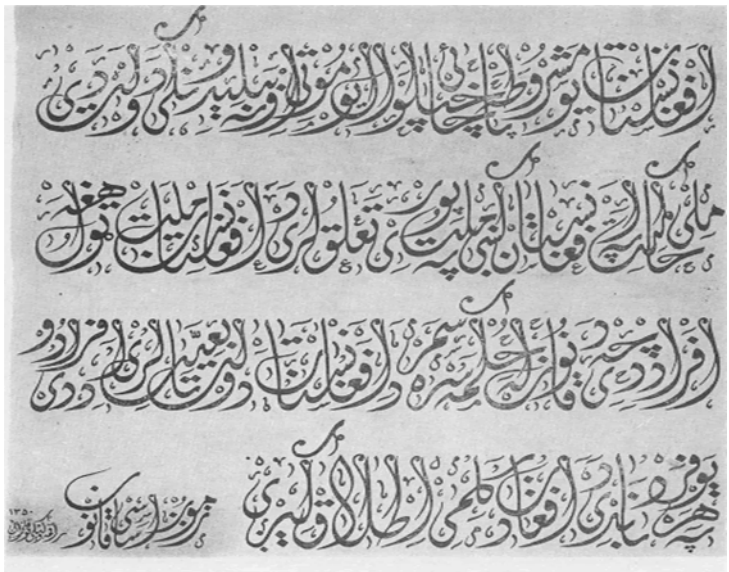
ثلث

دا ډول لیک ډیر مینه وال لري، چې ځینو ورته ام الخطوط او ځینو ورته سید الخط ویلی دی. زمور زیاتره تاریخی ودانیو او زیارتونو باندې همدا ډول لیک شوی دی. د دې لیک لیکل ترنورو ستونزمن دي. د خط یو شمیر نور ډولونه لکه توقیع او رقاع له همدې خط څخه رامنځته شوي دي. دلته یی یوه بیلګه غوره کوو:

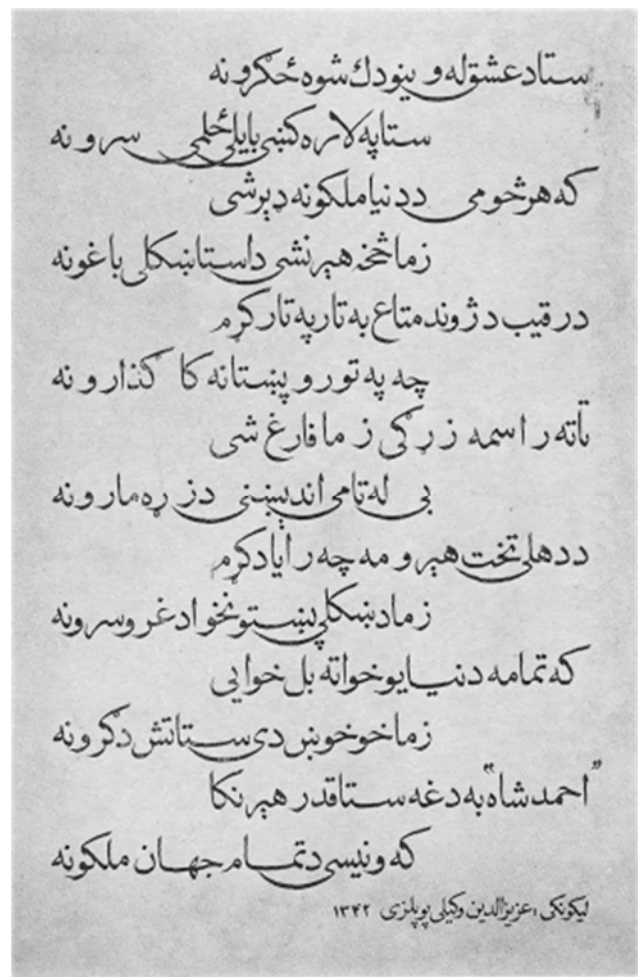
تعليق

دخونو د بيلابيلو ډولونو يو ډير بشکلی خط تعليق دی. د غه ليک ډير زيات لرغونتوب نه لري، ډير مروج هم ندى، خو بيا هم ځينی آثار، فرامين او سندونه په دې خط موجود دي. د ليک او خطاطی څيرونکی محمد علی عطار هروی وایي چي دغه ليک د سلطان حسين بايقرا له سطننت وروسته په هرات کي دخواجه تاج هروی له خوا رامنځته شو. منشا يی توقيع خط دی، خو بدلون پکي راوستل شوی دی. زياتره يی نسخ خط بولی، خو د بنه بنکاره کيدو په خاطر لږ بدلون پکي راوستل شوی دی. دغه خط توقيع ته ډير ورته والی لري. د علامه عبدالحی په وينا دې خط ته ترسل هم وایي دا ځکه چي زياتره به مراسلات او ډاک کی کارول کيد. تصادفی نده چي د مخابراتو وزارت تر ۱۳۷۰ل. کلونو پوري زياتره پستي ټکټونه او نور اسناد په همدې ليک خپرول. د خطاط هفت قلمی استاد پوپلزی په قلم يوه بيلگي يې دا ده:

نسخ

دغه ليک ته حجازی خط هم وايی. دې ته حُکه نسخ وايی چی تر دې دمخه يې نور خطونه منسوخ کړل، اوس په کمپیوتر کې هم دا خط داخل شوی دی، حُینې يې پښتو نسخ هم بولي. دليک خپرونکی وايی چې دا خط له ثلث څخه استخراج شوی دی. بڼه يې زیاتره ثلث او محقق خط ته ورته ده. د قران عظیم الشان خطاطی پخوا په همدې ليک معمول وه او اوس هم په ډیرو اسلامی هیوادو کې، خصوصاً افغانستان کې ډیر معمول دی. دا خط ساده، واضح، معتدل او روان دی او لوستل يې اسانه دی. د استاد پوپلزی له آثارو څخه به د نسخ یوه بیلگه دلته غوره کړو:

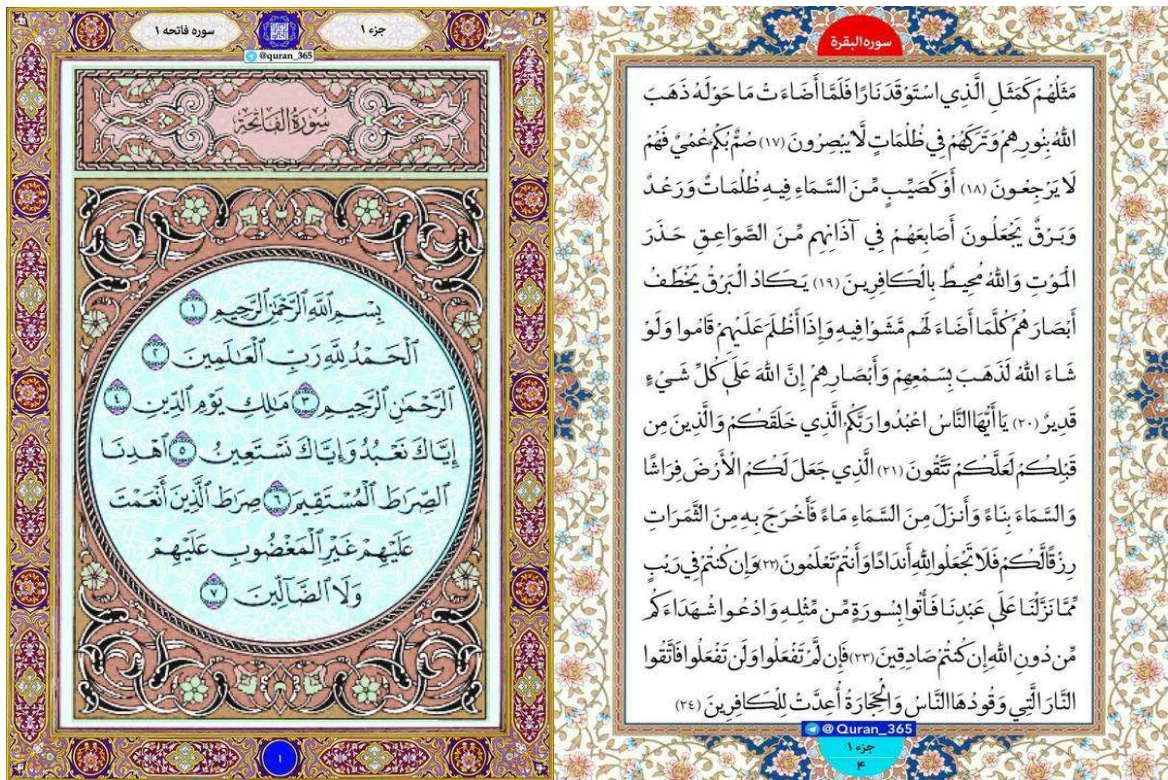

محقق خط

محقق په عربي ژبه يعنی ثابت شوی او واقعی. دغه ډول ليک له کوفی او ريحان خطونو څخه جوړ شوی دی، يو شمير نور څيرونکی وايی چې دا ليک معقلی څخه په لږ بدلون را بيل شوی دی. توري پکې زيره او په يوه سايز ليکل کيږی، دقت پکې زيات دی، هر ټکی خپل ځای لري. دحروفو ترمنځ مناسب واټن او نظم لري. د دغه ليک بازار څلور پيړۍ بڼه تود و، په خلکو کې ډير منل شوی و او خطاطانو هم ورسره مينه لرله. په ټولو اسلامي هيوادو کې قران عظيم الشان هم په همدې ليک ليکل کيد. دغه ليک له ريحان خط سره ډير ورته والی لري. دغه ليک تر يوې پيړۍ مخکې پورې په ترکيه کې هم ډير پلويان لرل. څيړني بنيې چې اسلامي هيوادو او له هغې جملې په افغانستان کې دينی عامل هم دخط په وده او پرمختگ کې رول درلود. ادبی آثار، رسمی او شخصی اسناد به د انسان، ژويو او نورو انځورونو لرونکی وو، خو دزيارتونو، جوماتونو او قبرونو ليکنو کې به يواځې خط او ځينی وخت به د گلانو او پانونځورونه وو. دغه دواړه هنرونه؛ يعنی هم خط او خطاطی او هم ميناتور د يو تن کار و. يعنی زياتره خطاطان به دميناتور په هنر هم لاسبري وو.

د محقق ليک بيلگه:

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

شکست لیک

دا یو ډیر هنری او بڼکلی لیک دی، ځینی ډولونه یی دومره پیچلي دي، چې یو شمیر کسان یی اسانه نشی لوستلای. لوی استاد علامه عبدالهی حبیبی د خط او میناتورۍ په څیړنو کې دا موندلی ده، چې دغه لیک د میرزافصیحی انصاری هروی له خوا رامنځته شو. نوموړی په دې لیک کې خپل یوه شاگرد (میرزا محمد شفیع شفیع هروی) ته روزنه ورکړه او شفیع یی بیا دې برخه کی ډیر پرمختگ وکړ او په بیلابیلو طرزونو یی مروج کړ. ځینی یی یواځی شکست بولي، خو ځینی نور ورته نستعلیق شکست وایی. شکسته نستعلیق خط د وخت په تیریدو سره پرمختگ وکړ او یو شمیر نور ډولونه هم ورڅخه جوړ شول.

پخوا به زموږ په اداراتو او رسمی چارو کې خلکو دې ډول خط ته (میرزایی پوخ) خط وایه. هغه چا به چې دا ډول خط درلود، ډیر ماهر او پوخ مدیر به بلل کید. د بڼکلي خط مهارت زموږ په رسمیاتو، ټولنه او فرهنگ کې ډیر د درناوی وړ کمال و. د پوخ او بڼکلي خط لرونکو به ټولنه او دخپل کار په ماحول کې ډیر قدر درلود او ټولو به یی درناوی کاو. اصلاً د مرزا، میرزا، میرزاده، میرزازه او میرزایی اصطلاحات هم په خط او قلموالو پورې اړه لري. دا په افغانی ټولنه کې یو لوی (منصب) شمیرل کید او د بڼکلي خط درلودونکو اعتبار ټولنه کې اوچت و. په دې توگه دغه هنر د وگړي له ټولنیز دریځ سره سیده اړیکه لرله او لری یی. ډیره ښه خبره دا وه چې ډیر کلونه میناتور او بڼکلي خط دمعیشت ښه وسیله وه او د معنوی ارزښت ترڅنګ یی مادی اړخ هم دپاملرنې وړ و. دا د خط هغه ډولونه و چې ډیر معمول دي، د دې ترڅنګ یو شمیر نور ډولونه هم شته چې یواځی نوم یی اخلو: طومار، خواشۍ، عهد، موامرات، امانات، دیباج، مدیح، مرصع، ریاس غبار او بیاض. ځینی وخت د یو ټاکلی سند یا د کتاب ډول ته معین خط کارول کید. مثلاً زموږ په هیواد کې معمولاً دکلیز (جنتری) لپاره ځانگړی لیک، دبانکنوټ لپاره ځانگړی لیک، دتذکرې اود اخبارونو د عنوان لپاره جلا لیک، د عرضپانې لپاره جلا، د وکالت او نکاح خط او نورو لپاره جلا لیک معمول و. د کمپوټر او دیجیټل تکنالوژۍ په راتگ سره هغه دود له منځه ولاړ اوس دکمپیوټر خطونه هم خپل نومونه لری لکه نازو، کروړ، او نور.

د افغانستان ډیر اسناد چې دنړۍ سراسر کې خواره شوي، د دغو ټولو خطونو لرونکی دي لکه د پست ټکټونه، پاسپورت او نور. دافغانستان بانکنوټ د خپل لومړني ځل نشر څخه تر اوسه د ډیر بڼکلي خط او میناتور بله بیلگه ده.

یو شمیر بڼکلی او مستظرفه صنایع اولاسی کارونه د اقتصاد په علم کې کوچنی کاروبارونه (small business) بلل کیږي. کوچني یا واره کاروبارونه هغه دي چې په فردي ډول یا هم په ټولیز دولتولیدات او خدمات ارایه کوي، چې موخه ورڅخه د عاید تر لاسه کول وي. دغه ډول کاروبار لږې سرمایې ته اړتیا لري او عایدات یی هم د ثقیله او درنو صنایعو او غټې پانګونې په پرتله لږ وي، خو ځینی وخت یی بیه ډیره اوچته وي په کوچنیو کاروبارونو کې د گڼ کتلوی صنعت په پرتله کم شمیر کسان په کار بوخت وي. کله چې په اقتصاد کې د نویو تجارتونو په اړه خبرې کیږي، نو ډیر وخت د تجارت له نوم سره د

ډيرې پانگوني، د کاروبار لپاره د پراخ ځای، او ډير امکانات معنا او مفهوم ذهن ته تداعي کيږي. حال دا چې هر عايد لرونکی کارو فعاليت په خپله يوه سرمايگذاري او تجارت دی. توپير په دې کې دی چې پرمختيايي هيوادونه له کوچنيو کاروبارونو شروع کوي او لوی ثقيله صنعت او لويې پانگوني ته رسيږي. زياتره هغه هيوادونه چې اوس بڼه اقتصاد لري له کوچنيو تجارتونو څخه يې پيل کړی و، دا زموږ ستونزه ده چې کله مو هم د کوچنيو تجارتونو فرصتونه نه دي پلټلي. په تيره بيا چې زموږ هيواد کې يې د پرمختگ بڼه امکانات شته.

د کوچنيو کاروبارونو يو بڼه واليدا دی چې، په لږ وخت کې يې د جوړيدو او خدماتو د ارايه کيدو قابليت پيدا کولای شو. کله چې يو څوک دنده له لاسه ورکړي، نو لومړی ځل حس کوي چې اړتيا ده تر څو خپل يو وړوکی کارو بار را پيل کړي. ډيری خلک به تاسې ليدلي وي چې د دندې له لاسه ورکولو وروسته ځان ته د تسلی په پار وايي چې، که نور نه شو يو وړوکی کارو بار به را پيل کړم يانې دا يوه تکيه گاه غوندې گڼلی شو. دا ډول کارونه، په تيره بيا هغه بوختياوې چې هنری اړخ هم ولري، له روانی پلوه ډير تسکين بخش او له روغتيا سره مرسته کونکی دي. نوره نړی کې د وړو کاروبارونو لپاره په دولتي او خصوصي کچه ادارې کار کوي او د ملاتړ او پايښت په پار ورسره مرستې کوي.

نوام لري.